

นกไม่เคยเห็นฟ้า ปลาไม่เคยเห็นน้ำ

บุญส่ง อินทร์ตัน

R7009

วันหนึ่งใกล้ค่ำแล้ว ข้าพเจ้า “ยีนหนอ” กำหนดสติ ไล่ตามกลางกระหม่อมผ้าซีก เก้าสิบองศาทะเลกลางลงระหว่างหัวแม่เท้าทั้งสองข้าง แล้วก็ให้สติ ไล่ตามจากหว่างเท้าทั้งสอง ขึ้นกลางกระหม่อม ทำไป ๆ ทำอยู่นาน นักเข้าสติมันไปหล่อหลอมเป็นหนึ่งเดียวกับลมหายใจ ไปเลย ไม่ต้องไปไล่กวาด วิ่งไล่จับกันวุ่นวาย ให้สติและลมหายใจเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน แหม! ก็ทำยากอีกนะแหละ ไม่ใช่เขาจะยอมลงเอยกันง่าย ๆ วิ่งหนีวิ่งไล่ตามกันอยู่นั้นแล้ว ล้าปากยาก แท้หนอ

ยีนหนอ ๕ ครั้งหลายชุดอยู่พักใหญ่ ใกล้ค่ำวันหนึ่ง แวบเดียว อ้าว! กายละเอียดข้างใน ของข้าพเจ้า หลุดออกไปยีนมองพิจารณากายเหนือกายหยาบอยู่ข้างนอกเสียแล้ว เห็นชัดเลย ไม่ได้เห็นด้วยตา แต่มันคล้าย ๆ เห็นหมดพร้อมกันทันที ไม่ใช่เห็นทีละส่วนเหมือนใช้ตาเหม่อมองเจ้ากายทิพย์นี้สามารถเห็นแบบปรุโปร่งทั่วตลอดหมดในพริบตาเลย ไม่ได้นึกดีอกดีใจอะไร รู้สึกเฉย ๆ จากนั้นก็ไปเดินจงกรมตามที่หลวงพ่อบุญส่งสอนไว้ว่าให้ ยืน เดิน นั่ง ต่อเนื่องเหมือนกรอด้ายเข้ากระสวย อย่าให้ขาด ช่วงขาดจังหวะทั้งสามอาการนี้ กำลัง ย่างซ้าย ย่างขวา เดินไปช้าที่สุดเท่าที่จะช้าได้ ไม่ใช่เดินวันเดียวเดียวเดียวแล้วได้นะขอรับ เล่นกันนานเชียว ก็ค่ำวันหนึ่ง เดินจงกรม ไปเรื่อย ๆ ไม่ได้หวังอะไร วันเดียว กายเนื้อมันหายไป มองเห็นเท้าตนเอง ยก ย่าง เหยียบ เห็นชัดเลย เอ๊ะ! มันเห็นได้ยังไง ก็เวลาเดินจงกรม เรา ไม่ได้เดินมองฝ่าเท้านี้หนา แล้วกายส่วนบนมันหายไปไหน นึกรู้ตลอดก็ไม่ได้ตกใจ ไม่ได้ดีใจ รู้สึกเฉย ๆ

จากนั้นก็ไปนั่งกำหนดในท่าอาสนะ อันว่า อาสนะ นี้ออกจะนั่งยากหน่อยนะครับ นั่งท่าอาสนะ หรือท่าดอกบัวนี้ จิตมันดิ่งลงได้เร็วมาก และ ทั่วตลอดหมดของร่างกาย จะอยู่ในลักษณะเตรียมพร้อมทั่วตลอดหมด ข้าพเจ้าชอบนั่งท่าอาสนะนี้มาก ฝึกมาตั้งแต่เยาว์วัย เลยทำได้สบาย ๆ เหมือนนั่งธรรมดาไปเลย นั่งทำนี้มันจะช่วยให้พลังกุศลดาลินี่จะเคลื่อนไหวจากบริเวณกระดูกเชิงกราน ระหว่างกระดูกสันหลังข้อสุดท้าย ไล่ตามไขกระดูกสันหลัง ขึ้นกลางกระหม่อม แผ่ซ่านพลังไปเปิดสวิตช์ดวงตาที่สาม ที่สำคัญเมื่อพลังกุศลดาลินี้ได้ถูกปลุกให้ตื่นแล้ว

ไขกระดูกสันหลังจะถูกเปลี่ยนสีและแผ่รังสีได้อีกด้วย มันจะฟอกไขกระดูกสันหลังทั่วตลอดหมด ไปถึงกลางกระหม่อมจนถึงเปิดดวงตาที่สาม ที่หลวงพ่อบุญพระราชาสุทธิญาณมงคล เคยชี้ให้นักปฏิบัติสติปัฏฐาน กำหนดเห็นหนอ ระหว่างคิ้วทั้งสองข้าง กลางหน้าผากนั่นเอง

อันนี้ได้ประโยชน์เหลือจะกล่าวได้ถ้วนถึง เอาไปใช้ มองอะไรได้อย่างชนิดถูกต้องตามที่ เป็นจริง เช่น เห็นว่าคนที่นั่งสนทนากับเรานี่ คดในข้ออในกระดูก เล่ห์เหลี่ยม หลอกหลวงหรือ เป็นคนซื่อตรง ปากกับใจตรงกัน ก็เห็นได้ เห็นว่าคนที่กำลังเดินเข้ามาหาเรานี่ เขามีปัญหาอะไร เดือดร้อนเรื่องอะไร เป็นทุกข์เรื่องอะไร ยังเอาไปช่วยเหลือบำบัดเป่าปัญหาได้ตั้งมากมายไม่รู้หมด อีกด้วย มันเกิดประโยชน์มหาศาล “เห็นหนอ” กำหนดรู้ลงไป คนที่เดินมาหาเรา คนที่นั่งอยู่ ตรงหน้าเรา เป็นคนอย่างไร มีอะไรอยู่ในตัวบ้าง นี้รู้ตามไปจนกระทั่ง หยั่งรู้จิตใจคนที่นั่ง สนทนากับเรา เขากำลังนึกคิดอะไร หลอกหลวง หรือซื่อสัตย์ จริงใจ ไม่จริงใจ มันรู้ได้อัตโนมัติไป เลย

อ้อ! เกือบลืมไป เรื่องศัพท์คำว่า **กูดาลี** นี้ เตี้ยจะงงกันยกใหญ่ ไม่ใช่ศัพท์ใหม่ นะครับ เป็นคำโบราณของท่านโยคี ดาบสแถบเชิงเขาหิมาลัย ท่านกล่าวถึงเอาไว้ห้าพันปีล่วงมาแล้ว เป็นอาการลักษณะของพลัง จะเรียกว่า ลีกลับก็ใช่ จะเรียกว่าไม่ลีกลับก็ใช่ มันหล่อหลอมรวม เอาพลังเกิดจากฝึกสมาธิ ไปผนึกรวมพลัง ดิน น้ำ ลม ไฟ ดวงดาว มวลสารทั้งหมดของจักรวาล หลอมไหลเลื่อนเข้าสู่ไขกระดูกสันหลัง บริเวณกระดูกเชิงกราน แล้วฟอกไขกระดูกสันหลังให้ เปลี่ยนสีและเกิดรังสี เกิดพลังคลื่นมหาศาล ไหลเลื่อนฟอกไขกระดูกสันหลังไล่ตามไปเรื่อย ๆ ถึงกลางกระหม่อม ไปกดสวิทช์เปิดดวงตาที่สาม ที่เรียกว่า ตาทิพย์ อยู่ระหว่างเหนือหว่างคิ้วทั้งสองข้าง กึ่งกลางหน้าผาก ทำให้เห็นอะไรตามที่ธรรมชาติมีอยู่เป็นอยู่ เข้าใจยากหน่อยนะครับ เพราะปกติทุกวันคนเราไม่ได้เห็นอะไรตามธรรมชาติเขาเป็นอยู่จริง ๆ เลยเป็นอะไรปลอม ๆ หลอก ๆ กันทั้งนั้น แต่เราไม่รู้ตัว เพราะไม่ได้ฝึกสมาธิ สมถกรรมฐาน ไม่ได้ ฝึกสติปัฏฐาน ๔ เลยก็ทักท้วงเอาว่า ที่ตาเนื่อมองเห็นนั่นแหละของจริง ถึงได้ถูกหลอกถูกต้มถูกตุ๋น ถูกคดโกงมา สารพัด

นั่งทำสมาธิวิปัสสนากรรมฐาน พอเข้าที่ลงตัวดีเหมาะเหม็ง เอาอีกละ เจ้าตัวกายละเอียด ข้างในหรือกายทิพย์ เขากomanั่งประจัญหน้า มองกายหยาบเนื้อของตนเอง มองบ้านเก่า ๆ เรือนผุ ๆ พัง ๆ โทมม ๆ มองอยู่พักใหญ่ จึงกำหนดรู้ ดิ่งกลับ แล้วจึงไปเดินซ้ำอีกชุด ก่อนจะไป อาบน้ำ สวดมนต์ เข้านอน ทำอยู่อย่างนี้สม่ำเสมอ ได้ผลดีมากทีเดียว แต่ก็ไม่เคยดีอกดีใจ ไม่รู้สึกอะไรเฉย ๆ เพราะปกติฝึกฝนมาตั้งแต่เยาว์วัย

สมัยเด็กเคยฝึกฟ่งกสิณมาก่อนแล้ว ธรรมกายก็ฝึกมาโชกโชนแล้ว แต่คันลิกเข้าไป คันลิกเข้าไปตามแบบฉบับกาลามสูตรบัญญัติที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน คือ ต้องรู้จักเลือกเฟ้น เกิดเป็นคนถ้าไม่รู้จักเลือกเฟ้น จะเลื่อนระดับไปเป็นมनुสส เห็นจะหมดหวังกันทีเดียว

ที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี หลวงพ่อเจ้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล ซึ่งข้าพเจ้าไปกราบทำขอฝากตัวเป็นศิษย์ บอกสอนเรื่อง ทุกขณะจิตอยู่ในปัจจุบัน ปัจจุบันแบบนามธรรม จับต้องไม่ได้ ก็ไปกำหนดรู้ด้วย สติปัฏฐาน ๔ กำหนดยืนหนอ ๕ ครั้ง ทำหลาย ๆ ชุด สติมันจะดิ่งลงศูนย์กลางที่ตั้งได้เร็วและทำแบบสบาย ๆ ที่จะไม่สบายก็เห็นจะเป็นตอนยืนหนอ นี้ ยืนกันขาเมื่อยปวดขาเป็นตะคริวจนขาสั่น ขา มันจะระเบิด บางครั้งมีอาการตัวโยกโคลงได้อีกด้วย ยืนหนอให้ดี ๆ เป็นวิธีเรียบ ๆ ง่าย ๆ ได้ผลเร็วมาก ทำให้จิตเราไม่ฟุ้งซ่าน แวบเดียว ยืนหนอ ๕ ครั้ง กำหนดลมหายใจ กำหนดสติให้ดี ๆ แวบเดียว พลิกแผ่นดินเลย แผลงฤทธิ์อิทธิบาทแว็บฉับพลันตัวข้างในกายทิพย์ หลุดออกมาเฝ้ามองกายหยาบกายเนื้อ พิจารณาไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา

แล้วจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อเรายืนกำหนดได้อย่างนี้ มันจะไปอยู่ในปัจจุบัน ทุกขณะจิต และยังดับสนิท เรื่องที่จะก่อภพก่อชาติของกระบวนการปฏิจจนสมุปบาทไปพร้อมกัน เพราะมันดับสนิท ชั้น ๕ นิรวณ ๕ ไม่เหลือ กระบวนการ ๑๒ อากาที่ประจักษ์ขึ้นวงกลมรอบก่อภพชาติ ตามวิถีของปฏิจจนสมุปบาท ฟันฉับเดียว ข้อโซ่ถูกตัดขาด ไม่สามารถก่อภพ ก่อชาติได้ ชั้น ๕ จิตเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ เหลืออะไรให้ปรุงแต่งอีกเล่า ภาชาติจะไปก่อขึ้นได้อย่างไร นิรวณ ๕ ดับสนิทไปพร้อมด้วย ในโอกาสเดียวกัน แล้วพร้อม ๆ กันนี้ยังอยู่ในปัจจุบันทุกขณะจิตไปอีกด้วย เลยหยุดก่อสร้างภพชาติ ทุกข์ ชรา มรณะ โสกะที่ไหน มันจะเกิดได้เล่า ลี้นภพชาติ ดับสนิทไปแล้ว ไฟดับแล้ว ชาวสะอาดบริสุทธิ์ไปแล้ว ทำไมต้องแต่งชุดดำไปงานเผาศพด้วยเล่า คนจีนเขาทำถูก คนตายให้ใส่ชุดขาวสะอาดไปร่วมงาน แต่ประเพณีข้างไทยเราแต่งชุดดำ ดำทำไมอีกเล่า ไฟดับแล้ว มันสว่างแล้ว ภพชาติถูกเผาละลายไปแล้ว ชาวสะอาดชะที่ไม่ได้หรือ

สติปัฏฐาน ๔ นี้เป็นทางสายเอกแท้จริง ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทิ้งไว้เป็นมรดกให้แก่มนุษยชาติทั้งหมด วัตถุประสงค์ทำเมืองทองสุดขอบฟ้า ก็ไม่ต้องไปหาที่ไหน วัตถุประสงค์คือ ลมหายใจเข้าออก ที่หายใจทิ้งไปวัน ๆ เปล่าประโยชน์นี้แหละ จับเอาลมหายใจมา กำหนดรู้ด้วยสติตัวเดียวเท่านั้น ทำได้เมื่อใดนึกเห็นฟ้า ปลาเห็นน้ำเมื่อนั้นเฉียบพลันทันที

หลวงพ่อก่อนเจ้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล กล่าวถ้อยคำลุ่มลึก เรียบ ๆ ง่าย ๆ เอาไว้ ทุกขณะจิต อยู่ในปัจจุบัน อยู่กับปัจจุบัน อดีตไม่ต้องไปอาลัยเก็บเอามาคิด เป็นขยะไปแล้ว เน้าไป

แล้ว เอามาคิดทำไม อนาคตไม่ต้องไปจับตัววางตาย เอาตรงนี้ขณะนี้ เดี่ยวนี้ อยู่กับปัจจุบัน เท่านั้น ให้จิตอยู่ในปัจจุบันทุกขณะจิต ถ้าเมื่อจิตอยู่ในปัจจุบันทุกขณะจิต แน่ชัดอยู่แล้วว่า กระบวนการเพลง ๑๒ อาการของขบวนการปรุงแต่งภพชาติ ของวงกลมปฏิบัติจสมุปปาท ถูกฟันฉับเดียว ม้วนเดียวจบ ชาติสະบั้น ข้อโซ่ก่อนภพก่อนชาติถูกฟันฉับเดียวชาติสະบั้นหันแหลกดับสนิท ฝั่งไปแล้ว จะเหลืออะไรให้ทุกข์ ชรา มรณะ อีกต่อไปเล่า หลุดพ้นเสียที่ไม่ได้หรือ ไฟมันดับสนิทไปแล้ว แต่งชุดขาวไม่ได้หรือ ทำไมต้องไว้ทุกข์อีกเล่า ทำไมต้องแต่งชุดดำด้วยเล่า ข้าพเจ้ากำลัง เน้น ๆ จี้จุดมรณสติชัด ๆ แฝง ๆ ในคำกล่าวอยู่ในเชิงให้ชัดอยู่แล้วนั่นเอง

ข้าพเจ้ากล่าวกับทุก ๆ ท่านที่มาพบข้าพเจ้า เกือบจะครบหมดทุกจังหวัดในภาคอีสาน ที่มาสัมผัสกับชีวิตและงานของ ข้าพเจ้า มักกล่าวฝากไว้เสมอ ๆ ว่า ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ นี้เป็นปีที่ ข้าพเจ้า นายบุญส่ง อินทวิรัตน์ ถึงกำหนดต้องตายแล้วนะ ขอผลัดเขาได้เท่านี้จะได้รับการ ผัดผ่อนต่อระยะเวลาออกไปอีกหรือเปล่า สุดแท้แต่ฟ้าดินไม่มีอะไรต้องกังวลอีกแล้ว ตายเสียที่ก็ ดีเหมือนกัน เหนื่อยมากจริง ๆ การมีชีวิตอยู่ช่วงเป็นสิ่งดั่งงามหาสิ่งใดเสมอเหมือนเป็นไม่มีอีก แล้ว แต่น่าเสียดาย ทำไมต้องจบลงด้วยตายจริงทุกรายอีกด้วยเล่า สร้างขึ้นมาแล้วทำไมต้องถูก ทำลาย ก็เพราะ มันเป็นเช่นนั้นเอง มันเป็น ตถตา มันเหลือแค่ ๓ พยางค์เท่านั้นเอง ทั้งหมด ในพระธรรม ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ ย่อและย่อย และกรองแล้วกรองอีก เหลือแค่ ตะ-ละ-ตา สามคำเท่านั้นเอง ไบประดูในฝ่ามือตถาคต กำมือเดียวแท้ ๆ ที่พระพุทธองค์หยิบมาบอกสอน มนุษย์ชาติให้หลุดพ้นทุกข์

ถ้าสมมุติว่า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หยิบเอาไบประดูลายมาหมดทั้งปามาบอกสอน จะเสมือนยกเอาจักรวาลทั้งหมดมาบอกสอนหรือเปล่า แค่กำมือเดียวก็เรียนกันหลายพันชาติ กว่า หลุดพ้น ถ้าไม่ได้พบทางสายเอกสติปัญญา ๔ ที่พระตถาคตวางเป็นมรรค เป็นวิถี เอาไว้ ให้ เมื่อข้าพเจ้าไปได้เคล็ดวิธี กำหนดยีนหนอ ๕ ครั้ง ได้มาจากหลวงพ่อบุญส่งพระราชาสุทธิ ญาณมงคล เอามาใช้ฝึกสติปัญญา ๔ พลิกแพลงฤทธิ์อิทธิบาท ได้ผลมหาศาลรำพันไม่หมด ข้อ ที่รู้แน่ ๆ คือ รวบรวมตัดตรงฟันฉับเดียว กระบวนการ กระบวนเพลง ๑๒ อาการ ของ กระบวนการปฏิบัติจสมุปปาท ถูกฟันฉับเดียว ชกตุมเดียว ฝั่งดับสนิทไปเลย

ดิฉัน นางพรศรี อินทวิรัตน์ ขอเล่าพวงท้ายเรื่องราว ที่ไม่ค่อยรู้เรื่องของ**คุณบุญส่ง อินทวิรัตน์** นิดเดียว ของดิฉันอ่านเข้าใจไม่ยากเลย เรื่องของดิฉัน คือ ปกติ ดิฉันปวดเป็นโรค ไมเกรน ปวดศีรษะข้างเดียว ปวดประจำ รักษาประจำสม่ำเสมออยู่กับคุณหมอแพทย์หญิงอรทัย

พาชีวิตนี้ และแพทย์หญิงทรงขวัญ ศีลารักษ์ ก็หายบ้างเป็นบ้าง พอไปหาหมอก็หาย พอไกล หมอหน่อย มันปวดขึ้นมากก็ทรมาณเหมือนกัน

อยู่มาวันหนึ่ง ปวดศีรษะมาก โทรศัพท์ไปถามหาแพทย์หญิงอรทัย ท่านไปต่างประเทศ แพทย์หญิงทรงขวัญ ศีลารักษ์ ท่านก็ไปต่างประเทศ เอ! จะทำยังไง เอาละ วันนี้จะลอดดูสักตั้ง สู้กับโรคปวดศีรษะโดยไม่ใช้ยาคุณศีกิชิ ก็กำหนดจิต สวดมนต์ อโหสิกรรม แล้วแผ่เมตตา ทำ อย่างแบบที่หลวงพ่อบุญส่งเจ้าคุณพระราชสุทธานวมงคลสอนไว้คือ อโหสิกรรมก่อนทุกครั้ง ก่อนจะ แผ่เมตตา จากนั้นข้าพเจ้าก็ลงนอนกำหนดปวดหนอ ๆ เรื่อยไป กำหนดไปซ้ำ ๆ

สักพักเดียว ปรากฏหลวงพ่อบุญส่งเจ้าคุณพระราชสุทธานวมงคล ปรากฏองค์หลวงพ่อบุญส่ง หนึ่งอยู่เบื้องเหนือศีรษะดิฉัน หลวงพ่อบุญส่ง ลมเย็นวูบผ่านสรรพางค์กาย รู้สึกสัมผัส ได้แท้จริง ไม่หลับไม่ฝัน เป็นอาการรับรู้อย่างมีสติสัมปชัญญะจริง ๆ ดิฉันยังไม่ได้นอนหลับ แต่กำหนดรู้ ปวดหนอ ๆ ทำเท่านี้ ลงเอนกายนอนปวดหนออยู่ตามลำพัง คุณบุญส่ง สามีดิฉันไม่อยู่ มีแต่ น.ส.ภาสวรรณ และ ด.ช.ภิญโญ บุตรสองคนนี้อยู่เป็นเพื่อน ตอนแรกที่ปวดศีรษะ รู้สึกจิตใจไม่ค่อยสบายเลย หวาดกลัวอะไรบางอย่างลึกลับบอกไม่ถูก เพราะไม่ว่าจะอยู่ที่ บ้านหลังไหน ดิฉันเคยจับสังเกตว่า คุณบุญส่งมีอะไรแปลก เช่น ไม่มีตัวตนอยู่ในบ้านเลย เขา อยู่ไกล ๆ แต่กลับมาได้ยินเสียงเดินหรือซังกาแฟ หรือหยิบสิ่งของเปิดตู้กับข้าว หยิบถ้วยรินน้ำ ได้ยินอาการเหล่านี้ของเขาเสมอ ๆ ก็ทำให้ฉงนใจ ถ้าคุณบุญส่งไม่อยู่บ้าน มันเหมือนอะไรขาด หายไปที่สำคัญยิ่งใหญ่บอกไม่ถูก วันใดเธอไม่อยู่ ลูกเต้าจะไม่ยอมลงมาปิดเปิดประตูบ้าน สวดมนต์หน้ารูปฉายาลักษณ์หลวงพ่อบุญส่ง วัดอัมพวัน แล้วปิดห้องใครห้องมันนอนเงียบหมด

เมื่อหลวงพ่อบุญส่ง มาหนึ่งอยู่เบื้องเหนือศีรษะ **เป่าศีรษะให้** เท่านั้น หายปวดศีรษะ เป็นปลิดทิ้งเลย ดิฉันเชื่อมั่นว่าหลวงพ่อบุญส่ง มาเยี่ยมบ้านดิฉันบ่อย ๆ เพราะดิฉันสัมผัสได้ว่าท่านรักเมตตาคุณบุญส่งและครอบครัวเหมือนบุตรหลานแท้จริง ท่านเป็นที่เคารพรักบูชาของ ครอบครัวดิฉัน เป็นหลักชัยไปตลอดชีวิตจะไม่มีวันล้มได้เลย จะอยู่ไกลแค่ไหน รำลึกนึกถึงด้วย เคารพบูชาในเมตตาของหลวงพ่อบุญส่ง สติไว้ใจอย่างไม่รู้แปรปรวน ทุกครั้งที่ดิฉัน บ่นปวดศีรษะ คุณบุญส่งมักจะบอกให้ไปปฏิบัติกรรมฐานแก้กรรม บอกอย่างนี้ทุกที ดิฉันไป แน่นนอน มีโอกาสเมื่อใด จะต้องไปปฏิบัติกรรมฐานทดแทนพระคุณหลวงพ่อบุญส่งที่มาเป่าศีรษะให้ หายปวด แสดงว่า **หลวงพ่อบุญส่ง แยกกายทิพย์มาจากวัดอัมพวัน สิงห์บุรี ได้แน่นอน เวลาลูกศิษย์คนใดอยู่ในภาวะลำบากถึงที่สุด หลวงพ่อบุญส่ง จะแยกกายทิพย์ ถอด**

กายทิพย์ ไปช่วยเหลือได้แน่นอน ดิฉันพิสูจน์มาแล้ว เห็นมาแล้วด้วยตนเอง จึงยอมเชื่อ
ว่าเป็นความจริง

ทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน

หลวงพ่ोज้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล สอนให้ทุกขณะจิตเป็นอาการอยู่ในปัจจุบัน อดีตลบทิ้งไปเลย อนาคตอย่าไปฟุ้งซ่าน ทำปัจจุบันให้อยู่ในอาการมีสติพร้อมเท่านั้น
เอาลำพังแค่ว่า หาปัจจุบันให้พบ แล้วอย่างอื่นได้มาหมด เพราะปัจจุบันเป็นด่านสำคัญ
ยิ่งยวด สำหรับผ่านไปสู่อุบัติสำเร็จในการปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔

เมื่อไม่รู้ต้องยอมโง่ หลวงพ่ोज้าคุณฯ บอกให้โง่เข้าไป แล้วจะได้ดี อย่าเอาตัวฉลาดมา
เป็นครุหน้า หน้าพังทลายไม่สำเร็จมรรคผลในชั้นเชิงปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔ ต้องให้โง่เข้าไป

ก็มาตรงกับสุภาสิตจีนบทหนึ่งเขาสอนไว้ว่า โง่ไม่เป็น ฉลาดไม่ได้ ยืนหนอ ๕ ครั้งนี้ทำ
บ่อย ๆ ทำสม่ำเสมอ ทุกวัน ที่เด็ดของหลวงพ่ोज้าคุณวัตอัมพวัน สิงห์บุรี ตรงยืนหนอ ๕ ครั้ง
วันละหลายหน ทำเข้าเถอะ ยืนหนอ ๕ ครั้ง ทำให้ถูกจังหวะ ลงอาการเคลื่อนไหวของสติให้เข้า
จังหวะให้ดี ๆ ยืนหนอ ๕ ครั้งนี้ทำให้เข้าเข้าไป ช้ำที่สุดเลย ไล่จากล่างขึ้นกลางกระหม่อมมกด
จากกลางกระหม่อมลงมาผ่ากลางกายลงศูนย์ถึงพื้นเลยนะ เด็ดขาดจริง ๆ

มีอยู่วันหนึ่ง กำลังทำอาการยืนหนอ ตอนค่ำ ๆ ปรากฏอยู่ ๆ กายทิพย์หรือธรรมกาย
หรือกายในกายของข้าพเจ้ามันหลุดออกไป ยืนหันหน้ามองดูกายเนื้อเข้าให้ละชิ ระยะห่างขนาด
๑ วา ยืนหันหน้ามองกายเนื้อของตนเอง อ้าว! นั่นตัวตนของเรา แล้วนี่ละตัวตนของใคร ก็จำได้
สัญญามันบอก นี่แหละกายแท้จริงของดั้งเดิมของเราละ มันโปร่งใสโปร่งแสง รู้สึกได้เลย

ตอนนั้นค่าประมาณเกือบ ๕ ทุ่ม ข้าพเจ้าก็ปฏิบัติตามแบบฉบับหลวงพ่ोज้าคุณฯ สอน
คือให้ยืนหนอ แล้วไปเดิน แล้วไปนั่ง ต้องให้ต่อเนื่องกัน ๓ อิริยาบถ นี่จะต้องให้ต่อเนื่องเหมือน
กรอถ่ายเข้ากระสวย ทิ้งช่วงไม่ได้

สติมันคงดีมากตอนนี้ ก็เดินจงกรมเรื่อยไป จากนั้นถึงค่อย ๆ ย่อตัวลงหนอ ตามอาการ
ไล่ระดับย่อลงจนถึงพื้นหนอสุดท้าย จากนั้นก็พองหนอ ยุบหนอ เรื่อยไป เกิดเรื่องเลยทีนี้ เจ้า
กายข้างในของข้าพเจ้าที่มันโปร่งแสงไร้เนื้อไร้กระดูก จะเรียกว่า กายทิพย์ หรือ ธรรมกายคงไม่
พลาด มันออกมานั่งหันหน้ามองกายเนื้อของข้าพเจ้า ห่างประมาณ ๑ วา เหมือนตอนยืนหนอ

พอถอนออกจากสมาธิ ก็มานึกทบทวนอาการที่เกิดขึ้นลำดับมาอย่างไร ก็นึกย้อนไปถึงของเก่า ๆ ที่เคยค้นลึก ๆ มาจากอิทัปปัจจยตา และ ปฏิจจสมุปบาท และ ตถตา ในคัมภีร์ของสมเด็จพระเจ้าประคุณหลวงพ่อบุทธทาสภิกขุ ท่านเขียนสอนชาวโลกเอาไว้

ทุกขณะจิตเคลื่อนไหวไปนั้น ถูกกำหนดด้วยสติควบคุมตลอดไม่คลาดเลย รูปกับนาม เขาทำงานธรรมชาติของเขาแล้ว ๆ เขาให้แล้ว ในเมื่อทุกขณะจิตเคลื่อนไหวของลมหายใจเข้าออกด้วยสติกำกับอยู่ไม่คลาดแบบล้วน ๆ อยู่อย่างนี้ อดีตที่ไหน อนาคตที่ไหนจะลอยหน้าขึ้นมาได้ ก็ทุกขณะจิตกำหนดลมหายใจอยู่ในปัจจุบันล้วน ๆ แล้วอย่างนี้ สติกับลมหายใจมันหลอมเป็นหนึ่งเดียวกันแล้วมันเป็นของคู่ไปแล้ว ไม่มีอะไรคู่ในโลกนี้ ในการฝึกสติปัฏฐาน ๔ ต้องไล่เรื่องประเด็นความหลงเคยชินอะไร ๆ ที่มันเป็นของคู่ ให้เหลือแต่ของคู่เท่านั้น

เมื่อทุกขณะจิตของลมหายใจเข้าออกมีสติฝึกหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวอยู่ล้วน ๆ อย่างนี้ เบญจขันธ์ และนิรวรณ ๕ ถูกพันจับดับสนิทไม่เหลือซากเลย ตรงจุดนี้ ขันธ์ ๕ และนิรวรณ ๕ ไม่เหลือซากไปแล้ว ในเมื่อทุกขณะจิตของลมหายใจเข้าออกเหลือแต่สติล้วน ๆ อยู่อย่างนี้แล้ว ดับไม่เหลือซากในแวบเดียว จับไวกว่าฟ้าแลบด้วยซ้ำไป

ถึงตรงจุดนี้ อยากจะวิ่งไปกราบเท้าหลวงพ่ोज้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล ท่านสอนประยุกต์รวบรัดดีเหลือเกิน ยอดเยี่ยมจริง

นี่แหละ งานปลุกคนให้ตื่น สอนคนให้เป็นงาน

เฮ้! มาถึงตอนทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน จะทำอย่างไร เพราะหลวงพ่ोज้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล เน้นมากเรื่องฝึกสติปัฏฐาน ๔ ต้องให้อิริยาบถ ยืน เดิน นั่ง ให้ต่อเนื่อง เหมือนกรอ ด้ายเข้ากระสวย ต้องต่อเนื่องอย่าให้ขาดช่วง อย่าทิ้งจังหวะ ยืนครึ่งชั่วโมง เดินครึ่งชั่วโมง แล้วไปนั่งครึ่งชั่วโมง เอาให้ต่อเนื่อง ทำอย่างนี้หลวงพ่ोज้าคุณบอกว่าจะได้ผลแน่นอน และเร็วด้วย

ข้าพเจ้าเล่นมุกกลับย้อนศร คำกล่าวสอนของหลวงพ่ोज้าคุณฯ เอาด้ายหลอดมาหนึ่งหลอดขึ้นไปยืนชั้นบนของตัวบ้าน แกะปลายเชือกที่เสียบหลอดด้ายออก แล้วกระตุกหลอดด้าย วิดเดียว หลอดด้ายถูกกระตุกวู้อ มันหลุดหรือลงไปสุดปลายด้าย เป็นหลอดห้อยตุ้งติ้ง ทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน เอาชนิดอย่างให้เห็นเป็นหุ่น เป็นตุ๊กตา ให้เห็นชัด ๆ กันเลย ไม่เชื่อลองทำดู วิธีทำอดีตให้เป็นปัจจุบัน ขณะกระตุกหลอดด้ายหือหรือ วิดลงไปนั้น ท่านกำลังทำอดีตให้เป็นปัจจุบันแล้วใช่หรือไม่

บุญส่ง อินทวิรัตน์